

Разбира се, че тия монетарници сж подъ строгъ държавенъ контролъ и не може да стане злоупотрѣбление нито съ единъ левъ. Съ най-голѣма точностъ се знае колко монети се насичатъ отъ внесения въ монетния домъ металъ, а при изнасянето на монетитѣ се прави на нѣколко пжти провѣрка отъ различни лица. Още по-интересенъ е контрола върху работниците. За да ги избавятъ отъ всѣко изкушение предъ пълнитѣ кошове, работниците се подхвърлятъ при всѣко напуцание на работата на най-подробенъ прегледъ. Но управлението на монетния домъ е смѣтнало, че и това не е достатъчно да спаси беднитѣ работници отъ желанието да скриятъ нѣкоя пара и друга, та затова, преди да влѣзатъ въ работилницата, тѣ събличатъ своитѣ обикновени дрехи и обуца и обличатъ особени дрехи, съ които оставатъ на работа. Ако и при тоя контролъ нѣкой се опита да злоупотрѣби, то той не остава дълго време незабелязанъ.

Сбогувахме се съ любезнитѣ механици и преминахме въ най-тихото отдѣление. На дълги маси работници и работнички броятъ по купчина пари и ги поставятъ въ торбички. Следъ още една провѣрка въ Народната банка, паритѣ се пуцатъ въ обръщение.

Докато е въ монетарницата, монетата е още съвсемъ невинна. Нейниятъ приятенъ блѣсъкъ не е заслѣпилъ нито една човѣшка душа. Скоро тя обаче излиза отъ работилницитѣ и минава презъ милиони ржце: чисти и изцапани, алчни и скромни, лѣниви и работни. Все повече и повече тя мѣни своитѣ притежатели. На едни създава блага, а на мнозина носи нещастие. Честитъ е, който знае мждро да си служи съ паритѣ.
